

želnih zborov o proračunskem poročilu čez dobo 1909 do 1912, o poročilu finančnega referenta dr. plem. Kaana o splošnem finančnem položaju v tem času, o stališču dežele napram predlogi glede lokalnih železnic (to je tako važna zadeva, kajti za naše pokrajine najpomembnejših lokalnih železnic ni hotela vladavina v svoj program sprejeti!), o proračunskem provizoriju, nadalje o postavi glede občinskih posredovalnih uradov, o postavi glede vodnih pravic, glede davčnih predlogov mesta Gradec itd.

Koroški deželni zbor je pričel svoje zasedanje in izvršil že precej nujnega gospodarskega dela. O sklepkih deželnega zobra bodo posneje obširno poročali. Koroški deželni zbor se naravnost odlikuje po svoji delavnosti in skrbnosti za prebivalstvo. Tam ni takih kričačev, kakor jih imamo žalibog v štajerskem deželnem zboru in ki onemogočijo kar cela leta dolgo vse gospodarsko delo.

Max Besozzi †. V Gradcu je umrl na srčni kapi eden najznamenitejših nemških štajerskih žurnalistov, glavni urednik „Grazer Tagblatta“ Max Besozzi. Pokojnik je bil svoj čas tudi urednik celjske „Deutsche Wacht“ in mariborske „Marburger Zeitung“. Bil je splošno spošтовan kot značajen časnikar. L. m. z.!

Na Ogrskem prihajajo zdaj zaporedoma velikanski škandali na dnevni red. Ena magnatska stranka očita drugi največje lopovčine in poštenemu človeku se je žejajo lasi, ako opazuje te umazanosti. Le splošna volilna pravica zamogla bi na Ogrskem morast očistiti in korupcijo čez meje pognati. Te splošne volilne pravice pa se razne madžarske klike bojijo, kakor vrag križa. Ni čuda, saj s splošno volilno pravico bi odklenkalo njih korumpiranem na silju.

Albanija. Bodoči balkanski vladar princ zu Wied pričakuje se za 28. t. m. v Durazzu. Albansko prebivalstvo pričakuje že željno njegov prihod, s katerim edino bi se zamoglo razmere urediti in dolgoletnemu prelivjanju krvi konec napraviti.

svojim življenju ni ničesar zakrivil, ki je pošteno živel in krščansko umrl! Zakaj ne? No, bržkone zaradi tega ne, ker je bil pokojnik Nemeč, ker zaradi svoje nemške narodnosti že v življenju ni bil poseben ljubljenc tega političnega duhovnika, ker je tudi njegova žena nemško govorila ... Žalostno, ali sovraštvo celo pred grobom ne poneha! Celo divjaki pokopavajo svoje mrtve sovražnike, brez da bi poznali sveto pismo, ki šteje pokopavanje mrtličov h krščanskim dolžnostim. Celo divjaki storijo to, – ali slovenski politični duhovniki prekosijo divjake v sovraštvu. Zato se je zgordil takoj doslej neznani slučaj, da je moral a nesrečna vdova svojega mrtvega moža zopet nazaj v Gradec prepeljati. Tako je vsaj javnost vidila, da sovražijo politični duhovniki celo mrtve svoje nasprotnike. Kaj neki bi Izveličar rekel, ko bi prišel zopet na svet in bi našel v obleki svojih „namestnikov“ brezobzirne politične agitatorje? Kristus bi pač vzel bič in bi očistil nanovo „hišo svojega Očeta ...“

Kozje. Veliki živinski in kramarski sejem se vrši dne 24. februarja t. l. v Kozjem. Sejamari se opozarjajo na novo mestno tehnico, katera bo ta dan brezplačno na razpolago. Vstop v sejmišče za živino je vstopnine prost. Ker je pričakovati ogromno število lepe živine, se kupci uljudno vabijo Trško županstvo.

St. Ilgen pod Turjakom. Že dolgo smo molčali, a vendar smo prisiljeni, da se spet oglašimo. Namreč v nedeljo dne 12. januarja 1914 je bilo pri nas kakor vsako leto sv. Rešno telo v cerkvi razstavljen. Na ta praznik je prišel tudi neki pater (kapucin) iz Celja, kateri je seveda svojo jezo pri pridigi nad farmane iztresil. Pridal je, da kak je bila nekdaj ena gostilničarka, ki je imela vsako nedeljo veselice in plese, in kaj se je potem z njo zgodilo; pogubljena je bila; tudi tukaj misli ena gostilničarka danes veselico in plese imeti; Bog vari, da bi kateri šel na to veselico, ker jaz taki hiši ne želim žegna božjega. Tudi Marijine družbe in tretjorednice je imel v delu, češ, da samo hodijo v farovž ena črez drugo tožit in šinfant in kako potem take pobožne otroke h krstu prinesejo. Pa še več takih reči, da je bilo čudno. Tista gostilničarka, ki so jo kapucin v cerkvi pri pridigi imenovali, je šla tisti popoldan v farovž h kapucinu, kateri je pa žalibog poprej pete odnesel. Zato je pa g. župniku povedala, da kaka predga je bila in da so ljudi osebno imenovali, kar sploh ne sme se v cerkvi govoriti. Rekla jim je, da bi jih šla zaradi razdaljenje časti tožit in zaradi motenje obrti, ker nam so veselice v celiem letu na božični dan, 3 dni ob veliki noči in pa na Telovo postavno prepovedane, zatoraj nam ne bojo kapucini veselic prepovedali, ker jih sploh nič ne brigajo. Nato je g. župnik Rat jo prosil, da naj ne zameri, ako se je kaj razdaljivega govorilo v cerkvi in da bojo že oni vse uredili. Mi tako vemo, da so naš g. kaplan tega kapucina podučili, ker so saini pri tej pridigi v cerkvi v stoli sedeli in se smeiali ljudem. Kadar je pa ta pridiga minula, je pa g. kaplan v žagrebu rekel kapucinu: „Prav ste jim povedali, zdaj boste pa te boljše cigare kadili — in je precej poslal ponje. Naš kaplan se silo jezi, ker tukaj naša dekleta niso taka, kakor so jih pri sv. Antonu v Sl. g. imoli, kjer je potem nosila neka Marijina devica široki predpasnik in da je Rošker bil potem za botra; saj tukaj tudi pogostoto hodi v D. Marijine device obiskat in tudi vsaka gostilna jih je polna in se ga tak nalezijo, da jih morajo nazadnje domu peljati. Nato so pa za novo leto dali ženskam ostre škarje; da bi jim menda jezike porezali. Mi jih pa vprašamo, kdo je pa krv, da jih ljudje opravljajo? Sami, naj se pa svoje službe držijo, kak ujihov stan pelja, potem jim pa ne bo nihče kaj očital! Za danes dovolj in prosim Vas, pustite nas pri miru, ker Vi od nas živite, ne pa mi od Vas; in mi smo imeli veselice in jih še bomo in ne bomo Vas hodili za dovoljenje prosit, kakor Vi hodite po bernjo k nam!“

Farmani.

Zagorje pri Pilštajnu. Dragi „Štajerc“, dolgo že nisi ničesar slišal od nas Zagorjanov, ker smo mirni farani; a vendar je pa prišlo enkrat, kar je neznosno. Meseca novembra 1912

vršila se je volitev občinskega odbora. Zato sta se pa naš gospod župnik in njegov pomagač, po rodu Kranjec, toliko pete brusila in volilce pegovarjala, da je prišlo do pritožbe, katera še do sedaj ni rešena. Pred kratkim bilo je poklicanih več občanov radi volitve pred gosp. okr. glavarja. Dan poprej poklical je vse tiste župnik v farovž, napisal jim debelo pismo, da sta istega komaj dva nesla v Kozje in jim naročal, da bodejo ja dobro opravili, da ne bode treba zopet gospodu župniku ene čevlje raztrgati, kakor lani, in zraven dobiti bolezne, da še sedaj ne more šolske otroke podučevati. Mi pa mislimo, da bi bilo boljše, da bi se gospod župnik brigal za cerkev in za poduk šolskih otrok, kakor za občinske volitve. Pa mi občani smo pametnejši gratali, za naprej nas ne bode več nafarbal, kakor nas je bil pri zadnji volitvi. Ne bomo več volili ne po kranjsko, pa tudi ne, kakor bi si farovžka Pepca želela. Volitev je prosta; ko še kateri pride, bode dobil brco. Za danes dovolj, prihodnjič še pa bomo natančneje o dogodkih v Zagorju govorili, kako je župnik svojega očeta in sestro odpravil, ko je Pepca prišla v farovž in tudi kako je bilo občinsko gospodarstvo nekdajnega župnika.

Več občanov.

Zobna krema

KALODONT
Ustna voda 17

„Sveta Johanca“ pred so
diščem.

Poročali smo že svoj čas o velikanskih sleparijah, ki jih je izvrševala neka Ivanka Jerovšek pod pretvezo, da „poti kri“ in da je „svetnica.“ Zaradi tiskarskega štrajka pa nam ni bilo mogoče, da bi poročali o sodniški razpravi zoper to babnico, ki se je vršila 3. januarja t. l. pred ljubljanskim deželnim sodiščem. Stvar je pa tako važna, da jo moramo predložiti cenenjem svojim čitateljem. Podamo torej v naslednjem natančno sodniško poročilo.

Ljubljana, 3. januarja 1914.

Pred senatom štirih sodnikov se je pričela danes obravnava proti znani „svetnici“ v Vodicah, ki se je polivala med hlinjeno zamaknenostjo in hlinjenim Kristusovim trpljenjem z razno krvjo in s tem sleparila in izvabljala kot svetnica v vedeževalka ljudem tako predzrno denar, da presega že vse meje. To smrdljivo kri je tudi prodajala za drag denar ljudem, ki so jo rabil za zdravilo. Nekateri so se mazali s to smrdljivo brozgo, nekateri pa so jo celo pili. Končno jo je dohitela usoda in sicer so jo zasačili, kakor smo že poročali, v Ljubljani, ko je šla v mestno klavnicu po telečjo kri, nakar jo je pri nekem zamaknenju zatolil neki Salezijanec na ta način, da ji je potegnil nenadoma s postelje rjuho in našel poleg zamaknene svetnice steklenico krvi. — Končno je prišla goljufica v zapor in po dolgotrajni in obširni preiskavi pred sodnike. — Johanca pripelje točno ob 9. v dvorano jetniški paznik Johanca se je za obravnavo prav čedno opravila in si je celo še lase nasukala. V dvorano stopi jokate, toda kmalu se pomirili in začne točno in jasno govoriti. Predsednik: Vi ste Ivana Jerovšek, kličete vas za sveto Johancu, samska dekla iz Vodic? Johanca: Ja. Predsednik: Imate kaj premoženja? Johanca: Imam nekaj kron. Predsednik: Opozarjam vas, da govorite resnico! Johanca: Gospodje, saj vem, da me boste obsodili, pa kakor gotovo je Bog takoj, jaz nisem ... Predsednik: Ne imenujte po nemarnem božjega imena! Nato se prebere

obtožnica

kateri posnemamo:

C. kr. državno pravdništvo v Ljubljani vlagata proti Ivanji Jerovšek, rojeni 4. decembra 1884 v Repnjah, pristojni v Vodice, katoliški, samski dekli, sledičo o btožbo:

Štedljivost

pri kuhanju

doseže le tista gospodinja, ki uporablja

MAGGI-JEVE kocke

(gotova goveja juha)

MAGGI po 5 vinarjev.

Vsaka kocka da, — če se jo polije s 1/4 litrom vrele vode, — i krožnik izvrstne goveje juhe, katera se tudi uporablja kot juha za kuhanje, za polivanje omak, zelenjav it. d.

Pri nakupu naj se pazi na ime MAGGI in na varstveno znakno

zvezda s krizem

Dopisi.

Vurmberg pri Ptiju. Naš fajmošter kaže vedno očitnejše, da so mu krščanski nauki popolnoma postranska stvar in da traja njegovo politično sovraštvu celo čez grob. Zadnjič se je zgodil zopet slučaj, ki je napravil mnogo razburjenja celo čez meje štajerske domovine. Stvar je slediča: V Gradcu umrl je nagloma neki nemški slikar. Na smrtni postelji izrazil je željo, da bi bil na pokopališču v Vurmbergu pokopan. Vdova je hotela ustrezni želji pokojnika in je pustila mrlja v resnici k nam prepeljati. Ali kako začudena je bila, ko jo je vurmberški župnik s surovimi besedami zavrnil, češ da pokojnika na noben način noči v Vurmbergu pokopati. Katoliški župnik torej ni imel pro-

Ivana Jerovšek je tekom let 1811, 1912 in 1913 na Reki in v Vodicah ljudstvo s tem, da je hlinila Kristusovo trpljenje ter se v dozdevnem stanju zamaknjeno polivala z živalsko krvjo, ter se kazala ljudem, kakor da bi sama kri prelivala, končno razprtirajoča vest, da poseduje sposobnost vedeževalke, ter da zamore povedati, s kakimi sredstvi je mogoče v vicah trpeče duše umrlih rešiti, v zmoto pripravila ter s tem raznim osebam izvabila denar, ali osebe pripravila, da so dajale denar za svete maše v rešitev v vicah se nabajajočih duš sorodnikov.

Zakrivila je Ivana Jerovšek s tem hudo deloma dovršene, deloma poskušene goljufije v zmislu § 197 in 201 d. kaz. zak., ter naj se kaznuje po § 202. kaz. zakona. — Razlogi: V obče obdolženka očitane goljufije priznava v celi obsegu. Leta 1910, ko je premisjavalova o Kristusovem trpljenju, se je v resnicu opetovanjo pojabilo krvavljenje na telesu, kar pa je potem samo ponehalo. To in pa poduk sestre benediktine jo je napotilo k temu, da je začela Jezusovo trpljenje in krvavljenje iz života umetno vprizarjati na ta način, da se je z živalsko krvjo, katero je kupovala, polivala ter se delala zamaknjeno. Ko kljub temu namenu, da bi bila sprejeta pri benediktinah, koje so jo kot deklo odslovile, ni dosegla, je hotela z "zamaknjenoščjo" nehati. Ali neki duhovnik ji je baje prispeval, da tega ne sme storiti, češ da bi to provzročilo javni škandal.

Leta 1912 se je preselila v župnišče v Vodicah, kjer je trpljenje nadaljevala. Ves nastop obdoženke je bil namenjen na to, da ljudstvo premoti, ter se mu vzbudi prepričanje, da obdolženka poseduje nadnaravne sile ter vzbudi mnenje, da se nahaja v stanni posebne svetosti, vsled česar ji je Kristus podelil lastnost in sposobnost ponavljati njegovo trpljenje. Rea je sicer, da je obdolženka čestokrat odklanjala podpore in darove, a to se je zgodilo le navedno, kajti ko bi bila z svoje predstave kar očitno jemala denar, bi bili ljudje kmalu prišli na njenogoljufijo. Naravno je torej, da je iz tega vzroka naročevala maše za v vicah bivajoče duše umrlih ter zahtevala, da se te maše neposredno vplačujejo pri doličnih cerkvah. S tem je navidezno kazala, da ji gre za blagor duš in sploh za vero in za svete namene. Nasprotno pa je pri ugodnih prilikah vendar sprejemala podpore in darove ter tudi sprejemala denar, ki so ga verniki plačali za čitanje maš v njene roke z namenom, da bi izročila obdolženka ta denar doličnim cerkvam, večji

del Salezijancem na Rakovniku. Obdolženka pa doličnega zneska ni izročila za čitanje maš, temveč ga je obdržala. — Z ozirom na vse navedene okoljčine je jasno, da je obdolženka nastopala in ravnala v goljufivem namenu ter je obtožba vsestransko utemeljena.

Po prebrani obtožnici potrdi Johanca, da je obtožnico razumela, nakar predlaga zastopnik, da se prešte duševno stanje svetnice, ker je hysterična, kar so še zdravniki dognali in ker že dejanje samo vzbuja sum, da takšna ženska ne more biti normalna. Predsednik: Ali ste res neumna? Johanca molči, državni pravnik se predlogu protivi, nakar je bil predlog odklonjen.

Zaslisanje svetnice.

Predsednik: No Johanca, sedaj nam povejte malo od vašega življenja. Kdaj ste prišli na Reko? Stara sem bila 17 let. Šla sem za sestro, ki je bila tam in vstopila pri benediktinah kot dekla. Državni pravnik: Govorilo se je, da je bila Johanca v cirkusu. Johanca: Nikdar nisem videla cirkusa ne od zunaj ne od znotraj in tudi ne nobene komedije.

Početek švicanja.

Pred leti se je pojabilo Johanci samo ob sebi krvavljenje na glavi in rokah. To pa je kmalo prenehalo. Bila sem pri zdravniku in tam je reklo, da je to bolezen. Drugače mi je pa rekla mati Josefa. Rekla je, bodi tako sveta, kakor Katarina Emerich, Gergoni, Alekok in druge, ki so kri potile. Polij se s krovjo in postani zamaknjena. Ta mati Josefa je poslala nato Johancu v klavnicu po kri. Ko ji je Johanca prinesla kri, se je vrgla mati Josefa na tla in pokazala umetno zamaknjene in kako se skriva lahko namaže s krvjo. Johanca, ki je sicer spretta in navihana, je pet do šestkrat poskusila, pa je šlo. Najpreje se je zamaknila, nato se je polila s krvjo na čelu in hlinila krče. Med tem pa se je okrvavila tudi prse in noge. Na prsi si je narezala srajco, na nogi pa je oblekla preluknjano nogavicu. In ko je Johanca videla, da gre in ko je spoznala, kako lahko se še danes lahkonverne ljudi posebno ženske potegne, je začela javno s tem predstavami.

Komedije na Reki.

Predno je javno nastopila, se je pripravljala z molitvijo. Molila je včasih po cel dan, tako da so jo morali ljudje videti. Odločilom pa je bil za njeno delovanje njen spovednik, ki ji je reklo: Johanca, videl sem tvojega angelja. Ti si strašno sveta. To govorico je razširil okrog in mlaada vtrnica v samostanskem vrtu je nedamoda zaslovela kot mučenica in svetnica. Živila je dva meseca v mali vrtni vili, v kateri so se godile nebeske komedije. V vili je ostala Johanca dva meseca, nato je šla zopet v samostan, odkoder pa jo je vzel kapucin, ki je reklo, da mora iti v drug samostan. Johanca pravi, da jo je vzel zato, da bi z njo kseft delal. Nato so jo nastanili v društvem domu Marijinih devic. Tam je imela Johanca udobno življenje in je pridno prirejala predstave. Pravi, da so jo obiskovalo največ tercijalke. Včasih je bila hudomušna in ni pustila žensk v sobo, pač pa moške. Sploh pa je pametne ženske in moške zavračevala. Iz doma devic Marijinih je delala Johanca tudi izlete po mestu in v okolico. Device so jo spoštljivo spremjevale, ali pa ji plačevala za vožnjo in so prirejale z njo predstave kot s kako cirkuško artistko. Posebno rada pa je obiskovala peka Možeta, s katerim je bila jako dobro. Može je postregel vedno z najboljšimi jedili in jo je imel visoko v čilih, namreč zelo rad. Johanca je pri njem šivila in ljudje so bodili k njemu. Bil je baje pri njemu enkrat še celo škof, ki je bil glasom izpovedal Možeta z Johancou strašno zadovoljen. Seveda niso tskrat pustili nikogar k Johanci. Može je preskrbel vsak petek kri, katero je moral prinesti večkrat njegova žena. Vsak petek je delal krvave klobase in kadar je delal, je prišla Johanca. Te klobase je potem Može razdelil. Koniec Johancovega vasovanja pa je bil ta, da se je ženi enkrat Johancu prijaznost do moža zdela malo sumljiva in neko jutro ob 4. jo je žena spodila iz hiše. Kaj ji je rekla, ne

pove, toliko pa je, da je svetnica tekla. Može je skočil za njo in jo prosil odpuščanja. Sploh je začela Johanca potratno živeti, potikala se je po gostilnah, delala dolgove itd. Pater Ciril ji je rekel, da je hudoven duh. Johanca pa pravi, da zato, ker ni mogel z njo kseft delati. En pater jo je nekoč spolil iz cerkve in končno jo niso pustili več v spovednico, zato ker je preveč očitno kazala svoje grehe. Kljub temu pa so v društvem domu spolili vratico samo zato, ker je dvomila nad Johancino svetostjo. Za govornik: Zakaj pa niste šli v službo? Johanca: Imela sem dobro službo drugje, toda kapucini me niso pustili. Prorokovala na Reki še ni. Nekemu spovedniku in Senju je razkrila goljufijo s sklepom, da bo prenehala. Spovednik pa ji je rekel, da ne sme nehati, ker bi bil to velik škandal. Ker se Johanca na Reki ni mogla poravnati s kapucini, so jo poslali k nam na Kranjsko.

(Naprej prihodnjič.)

Novice.

Naznanilo. Zaradi pomanjkanja prostora smo morali tudi v današnji številki še celo vrsto važnih člankov izpustiti. Cenjeni odjemalci naj nam to odpustijo. V prihodnjih številkah bodo vse zamujeno popravili, tako da bodejo naši čitatelji gotovo zadovoljni. Cenjene dopisnike pa tudi prosimo, da naj pričnejo zopet z rednim dopisovanjem.

Od balkanske vojne. Leta 1911 imela je Turčija 24 milijonov prebivalcev, dežele balkanske zveze pa 10 milijonov. Izdatki za šolstvo znašali so pri Turkih 23 milijonov frankov, pri zvezancih pa 36 milijonov frankov. Na enega prebivalca Turčije padlo je na leto 1917 0,9 frankov za vojaške namene. Na enega prebivalca dežel balkanske zveze pa je padlo 9,7 za vojaške in 3,9 frankov za šolske namene. Ako bi se le s tem številkom računalo in bi se postavilo Turčijo ednakov po vseh deželah, potem bi bilo: 1 frank za šolo ima isto vrednost kot 24 frankov za vojaštvvo izdanih. Iz tega je razvidno, da vplivajo tudi drugi pogoji na izid vojne. Resnica je, da so izdatki za šolo važnejši, nego izdatki za armedo.

Babjeverstvo. Kakor znano, delajo francoski popi s "čudežno vodo" v Lurdru velikanske ksefte. Visoki duhovniki in učenjaki so izjavili, da je to navadno babjeverje. Francoskim pom pom se grde ravno za denar in ne za čaščenje brezmadežne device. V zadnjih dveh letih obiskalo je 54.000 bolnikov v 2.886 posebnih romarskih vlakih "čudežno jamo" v Lurdru. Ledenjega pol leta so imeli 620 takih posebnih vlakov z več kot 10.000 bolniki. 131.261 oseb se je kopalo v "čudežni" vodi. Dohodki, ki jih je napravila od romarjev mestna davčna uprava, znašali so v preteklem letu 135.000 frankov. Pošta v Lurdru prodala je za 110.000 frankov znake več, kakor v prejšnjem letu. Železnice, ki pridejo glede romarskih vlakov v poštev, sprejelo so za vožnjo skoraj 27 milijonov frankov. Ceni se, da je v zadnjih letih okoli 2½ milijona romarjev v Lurd prineslo 50 do 60 milijonov frankov. Tako delajo z navadnim smešnim babjeverjem najlepše ksefte!

Iz Spodnje-Štajerskega.

Lepa napredna zmaga. Pred kratkim vršile so se občinske volitve v Podlehniku (Lichtenegg) pri Ptaju. Imele so ta razveseljivi uspehi, da so naši vrlji somišljjeniki v vseh treh razredih zmagali. Ta zmaga je tembolj razveseljiva, ker Podlehnik še nikdar ni bil v naprednih rokah, marveč so imeli tam vedno klerikalci večino. Zmaga pa je tudi dokaz, da so se Halozani naveličali prvaško-klerikalnega nasilja, da nočajo več tega jarma nositi in v sovraštvu z Nemci živeti. Vsa čast grde zavednim možem, ki so vkljub vsemu nasilju držali za napredno star in dosegli tako lepi uspeh. Vsa čast grde tudi tistim, ki so se za volitev zanimali in so zanj pošteno agitirali. V prvi vrsti so bili to pač gospodje Schostertsch iz St. Vida, ki so neuromno za na-

Mater, ki imajo svoje otroke rade, jim dajo za okreplilo dobrega mleka s Kathreinerjevo Kneippovo sladno kavo.

Kathreinerjeva se po slovitem Kathreinerjevem načinu napravlja iz najboljšega sladi in je že 23 let zdravniško priznana krepilna pišča.

Pri nakupu se mora vedno izrecno zahtevati prista Kathreinerjeva v za- prtih zavojih s sliko župnika Kneippa.